

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 56/04-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. marca 2004 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. M. S., t. č. vo väzbe, zastúpeného advokátkou JUDr. Z. V., Advokátska kancelária, Z., vo veci porušenia základných práv podľa čl. 17 ods. 2, 3 a 4, čl. 19 ods. 2, čl. 20 a čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 5 ods. 1 písm. b) a písm. c), ods. 3 a 4 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Zvolen sp. zn. Tp 20/02 zo 4. decembra 2003 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. M. S. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. februára 2004 doručená (na poštovú prepravu bola odovzdaná 23. februára 2004) sťažnosť Ing. M. S., t. č. vo väzbe (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 17 ods. 2, 3 a 4, čl. 19 ods. 2, čl. 20 a čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 5 ods. 1 písm. b) a písm. c), ods. 3 a 4 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Okresného súdu Zvolen (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. Tp 20/02 zo 4. decembra 2003.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených listín vyplýva, že uznesením sudcu okresného súdu sp. zn. Tp 20/02 zo 4. decembra 2003 bola podľa § 71 ods. 1 Trestného poriadku predĺžená lehota trvania väzby v prípade sťažovateľa, ktorý je stíhaný pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1 a ods. 4 písm. b) a § 248 ods. 1 a 3 Trestného zákona, do 9. marca 2004. Sťažovateľ namieta, že uvedeným uznesením okresného súdu boli porušené jeho označené základné práva a slobody najmä z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie mu bolo neskoro doručené, totiž väzba mu pred týmto rozhodnutím mala skončiť 9. decembra 2003, pričom on dostal toto rozhodnutie až 10. decembra 2003, okrem toho ho sudca nesprávne poučil o opravnom prostriedku proti napadnutému rozhodnutiu a rozhodoval 4. decembra 2003 podľa „starého“ zákona, a nie podľa zákona účinného od 1. decembra 2003.

Vzhľadom na uvedené relevantné skutočnosti sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd po prijatí jeho sťažnosti na ďalšie konanie vydal tento nález :

„1. Okresný súd Zvolen uznesením sp. zn. Tp 20/02 zo dňa 04. decembra 2003, ktorým predĺžil lehotu trvania väzby u obvineného Ing. M. S., porušil jeho práva podľa čl. 17 ods. 2, ods. 3, ods. 4, čl. 19 ods. 2, čl. 20, čl. 47 ods. 2, ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 5 odst. 1 písm. b, písm. c, odst. 3, odst. 4 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Toto uznesenie sa zrušuje a vec sa vracia Okresnému súdu Zvolen, aby v nej znova konal a rozhodol.

3. Okresnému súdu Zvolen prikazuje, aby obvineného Ing. M. S., z výkonu väzby neodkladne prepustil na slobodu.

4. Ing. M. S. sa priznáva primerané zadosťučinenie vo výške 50.000,- Sk, ktoré je Okresný súd Zvolen povinný mu vyplatiť do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia, ako aj v konečnom dôsledku trovy právneho zastúpenia.“

II.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú

porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal (...).

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie ústavný súd nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažovateľ namieta porušenie svojich základných práv uznesením Okresného súdu Zvolen sp. zn. Tp 20/02 zo 4. decembra 2003. Uvedené rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené 10. decembra 2003. V tomto čase sa mohol dozvedieť o všetkých skutočnostiach, ktoré vo svojej sťažnosti namieta pred ústavným súdom.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde jednou z podmienok prijatia sťažnosti na konanie pred ústavným súdom podľa čl. 127 ústavy je podanie sťažnosti v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, ktorým malo byť spôsobené namietané porušenie základného práva. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Predmetná sťažnosť zo 16. februára 2004 bola odovzdaná na poštovú prepravu 23. februára 2004, teda už po uplynutí dvojmesačnej lehoty ustanovenej zákonom pre tento druh konania pred ústavným súdom.

Podnet na podanie sťažnosti pre porušenie zákona, ktorý sťažovateľ podal 22. decembra 2003 Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky nemožno považovať za taký prostriedok nápravy, ktorý predlžuje lehotu na podanie sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy.

Z vyššie uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. marca 2004